

GAZETA POZNANSKA.

Nro. 103.

w Sobotę dnia 24. Grudnia Roku 1814.

O B W I E S C Z E N I E.

Prefekt Departamentu Poznańskiego.

Z wyraźnego zalecenia podając do powszechnej wiadomości uchwałę Rady Naywyższej Tymczasowej Xięstwa Warszawskiego z dnia 2. b. m. Nro. 80. następującej osnowy:

„RADA NAYWYŻSZA TYMCZASOWA

Xięstwa Warszawskiego.

Chcąc z iedney strony zabezpieczyć żywność i furazę dla woyska w Xięstwie Warszawskim konsystującego, z drugiey zaś ułatwić mieszkańcom sposobność otrzymania wynagrodzenia wedle naywiększego Ukazu Jego Imperatorskiej Mości wszech Rossyi pod dniem $\frac{1}{12}$. Lutego r. b. w Troies wydanego, za naddanie produktów dla tegoż woyska, od daty $\frac{1}{12}$. Maja r. b. niemniej w zamiarze uniknienia wszelkich rek wizycy, do zabezpieczenia żywności woyska dążących, wydaie stosowne w tey mierze rozkazy do Władz, ktorych się to dotyczy, mieszkańców zaś Xięstwa Warszawskiego, niniejszém uwiadomia:

- 1) Iż wszyscy Kontrybuenci, uwolnieni zostają od dostawy wszelkich zaległych produktów do Magazynów woyskowych, wyjąwszy kontyngens roczny, uchwałą Seymową z dnia 23. Grudnia 1811 r. naznaczony, którego dostawę z zbioru tego rocznego nakazała Rada Naywyższa uchwałą swą 19. Września b. r. datowaną, iako na żywność dla woyska od dnia $\frac{1}{12}$. b. m. przeznaczony.
- 2) Nakazany jest władzom Administracyjnym Departamentowym obrachunek między niemi, a Kontrybuentami z wszelkich dostaw produktów do Magazynów woyskowych poczynając od dnia $\frac{1}{12}$. Maja b. r. po którego ukończeniu stosowne wynagrodzenie dla każdego Kontrybuenta nastąpi.
- 3) Wstrzymuje Rada Naywyższa, aż do ukończenia obrachunków exekucyą tego rodzaju podatków, i od tych Kontrybuentów, którzy wedle uchwały Jey 22. Lutego r. b. datowanej, a przez Dyrektora Ministerii Spraw Wewnętrznych pod dniem 28. tegoż miesiąca ogłoszoney, mogli byli wnieść produkta do Magazynów za podatki. Wstrzymanie iednakże exekucyi, reguluje się tylko do takiej summy, iakaby Kontrybuentowi przypaść mogła, gdyby korzystając z dobrodzieystwa tey uchwały, dostawił to wszystko, co mu nią dozwolone zostało, niewchodząc do tego Dzierżawcy dóbr Narodowych, Koronnych i skonfiskowanych, względem ktorych uchwały Rady w mocy swey zostają.
- 4) Gdy nakazany roczny kontyngens produktów, nie jest wydostarczający na potrzebę woyska w Xięstwie Warszawskim konsystującego, nakazane zostały licytacye po Departamentach o dostawę brakujących produktów. Wrazie iednakże niestawienia się Licytantów, z dostateczną dla Skarbu rękoymią, mieszkańcy dostawiający brakujące produkta, otrzymają natychmiast zapłatę, podług cen nayśluszniejszych, które dla każdego w szczególności Departamentu do wiadomości publiczney podane będą, skoro te przez Komitet Centralny ustanowione, a przez Radę Naywyższą zatwierdzone zostaną. W Warszawie dnia 2. Grudnia 1814.

podpisano:

Z g o d n o:

X. X. LUBECKI.

(podp. B r e n n.)

podpisano:

J. P O N I N S K I.

Za Sekretarza Generalnego, J. Lekszycki.

RADA NAYWYŻSZA TYMCZASOWA Xięstwa Warszawskiego.

Z powodu kończącego się w miesiącu Kwietniu roku przyszłego kontraktu z JPanami *Noffok & Comp.* o dzierżawę Loteryi klassycznej w Xięstwie Warszawskim zawartego, uwiadomiacz interesowaną Publiczność, iż takowa Loterya w dalszą dzierżawę przez publiczną licytacją więcej dającemu wypuszczoną będzie; wzywa każdego do podjęcia się tej antreprzyzy ochotę mającego, a dostateczne bezpieczeństwo dla skarbu wystawić będącego w stanie, aby w dniu szesnastym Stycznia 1815 roku w Warszawie w biurze Ministerii Skarbu Wydziału dochodów Loteryi stawił się, plany ciągnięć przez siebie zaprojektowane, niemniej kaucją na zabezpieczenie Skarbu stawić się mającą, i kondycję do przyjęcia dzierżawy podać. — Po roztrząśnieniu których, większe korzyści i dogodniejsze dla Skarbu warunki podającemu, pierwszeństwo przyznaniem zostanie.

Wreszcie o kondycjach na jakich tyle razy rzeczona dzierżawa ze strony Skarbu wypuszczoną będzie, każdy Interessent przed wyznaczonym do licytacji terminem w biurze Ministerii w Wydziale dochodów Loteryi zainformować się może. w Warszawie dnia 21. Listopada 1814.

podpisano:

v. C O L O M B.

Za zgodność:

J. Saniewski, S. W.

Z Petersburga d. 11. Listopada d. s.

Przeszły niedzieli, dnia 8. t. m., iako w dzień *Święta Michała* i rocznicę imienin Wielkiego Xiążęcia *Michała Pawłowicza*, zrana był wielki zjazd znakomitszych osób płci obojej w pałacu zimowym, które się zgromadziły dla słuchania mszy S. i złożenia powinszowań Cesarzowej Jejmości *Maryi Fedorownie*, oraz Wielkim Xiążętom. Wieczorem był bal i wieczerza u Najjaśniejszej Cesarzowej Jejmości; miasto całe było oświecone.

Rząd z różnych miejsc odbierając wiadomości o ukazującej się chorobie bydła, a gdzie indziej i upadku, rozkazał wydać *krótką informacją o leczeniu i zachowaniu bydła od choroby i upadku*, w ktorej następujące znajdują się przepisy:

1) Nietylko chore bydło trzymać zupełnie oddzielnie i w osobnych chlewach od zdrowego, ale też ani kotów ani psów, nie wpuszczać do chlewów lub zagród, a nawet ludzie chorego bydła dozieraający, nie powinni chodzić i dotykać się zdrowego; jeżeliby zaś konieczność przymuszała ich zdrowego dozierać bydła, powinni odmienić odzież i obuwie, obmyć ręce w occie albo wodzie słoney, lub też nasmarować ręce dziegiem, włożyć

rękawice dziegiem lub czosnkiem, wysmarowane. Wazyskie te ostrożności dla tego iedynie zachować się powinny, żeby się choroba do zdrowego nie przeniosła bydła.

2) Gnóy chorego bydła należy rano lub wieczorem wynosić, wnet głęboko zakopywać, a lepiej jeszcze w takich miejscach, gdzie równie bydła iak ludziom trudno jest chodzić.

3) Z upadłego bydła nienależy zdejmować skóry.

4) Upadłe bydle zakopywać należy do dołów i zasypywać ziemią przynajmniej na arszyn głęboko.

5) Słoma, na której upadłe bydle leżało, iako też karm w iasłach od niego pozostały, powinny być spalone.

6) Rzeczy, których się dotykało bydle chore, iako to: wiadra, kadzie, iasła, odzienie ludzi dozorujących, myć mocnym ługiem, naczynia zaś wymywać, wyparzać i wywietrzać.

7) Pomost, przeorynę i iasła myć ługiem, ściany zaś jeżeli można smarować wodą wapienną i przez cały miesiąc niestawiać tam drugiego bydła; gdzie zaś niema w chlewie pomostu, tam po upadłym bydłem zdiąć należy ziemi na ćwierć arszyna głęboko, i

wywieźć ją, jak się powiedziało wyżej w punkcie 2. o wywożeniu gnoju.

8) Chlewy, w których bydło upadło, wykładać siarką, a przez czas kadzenia oddalić ztamtąd bydło i ludzi.

9) W czasie choroby nienależy dawać karmu twardego, to jest: siana lub słomy, póki bydło żuć nie zacznie, i wtedy nawet poniewiele dawać, nasamprzód karmu miękkiego, to jest: mąki, chleba z solą i otrąb, a w niedostatku siano na sieczkę rznięte warem oblane i osypane mąką.

10) Przez czas choroby utrzymywać bydło w cieple i zachowywać od zimna.

11) W chlewach często odmieniać powietrze, wykładać iałowcem z przydaniem trochę saletry lub prochu; pomost usiekany posypać iedlinką i w różnych miejscach dziegiem nasmarować.

12) Przez czas choroby dawać poidło następującym sporządzone sposobem: nalawszy na siano wrzącą wodę, przydać soli, a po naciągnięciu przestudza się woda i po wyjęciu siana, dać się do użycia. Jeżeli się dostreże łaksa, wtedy do takowego poidła przydawać nietłuczonego a dobrze przepalonego węgla, i dawać po trzy razy na dzień. Na ieden raz dać się tego poidła pół butelki.

13) Ponieważ w chorobie tej zdarzają się u bydła w gębie niewielkie rany i zbiera się nieczystość; codziennie więc należy wymywać wewnątrz gęby i nosa, ięzyk solą nacierać, a rany myć wodą z rozpuszczoną w niej solą.

14) Bydło zdrowe, które w iednymże chlewie z chorem było, obmywać ługiem i wycierać słomą lub sianem.

15) Il. można starać się dawać bydłciu karmu dobrego, to jest: siano niestęchłe ani zgniłe.

16) W czasie późney iesieńi najmocniej bronić wypędzania bydła w pole: gdyż rośliny wtedy nietylko niedają pożywienia, ale też stają się przyczyną różnych chorób.

17) Przestrzegać, ażeby bydło zepsutej, gniłej i rdzą pokrytej wody zestudzien lub kałuz niepiło.

18) Nie ganiać bydła do spólnego miejsca poienia.

Nadto w §. 263 najwyższego urządzenia guberniy wyrażono: „Jeżeli w mieście ukaże się upadek bydła, wtedy Horodniczy niezwłocznie każe bydło obeyrzeć, i niezwłocznie doniesie o tem do Rządu namiestniczego i generalnego Gubernatora lub Rządcy namiestnictwa, z dokładnem opisaniem, z jakiej przyczyny i jak wiele bydła upadło; zarażone bydło każe Horodniczy odłączyć od zdrowego, upadłe zaś każe w oddalonych miejscach od mieszkań, niezdeymuiąc skóry i niedotykając się rękami onegoż, w głębokie zakopywać iamy; do zakopywania zaś używać należy długich żerdzi, a iamy zasypywać ziemią.“

Z Wilna d. 25. Listopada d. s.

Dnia 19. t. m. przeiechali tedy z *Petersburga* na powrót do *Warszawy*: Generał woysk Polskich, Xiażę *Giedroyć*, starszy Adjutant korpusu gwardyi, Sztabowy Rotmistrz, *Laman*, z depeşami do Cesarza Jegomości, i powracający ztamtąd do *Krakowa* Pułkownik *Iwanow*, należący do orszaku Cesarza Jegomości. — Temi dniami przybyli tu od głównego woyska: Generał-Major *Drisen*, z *Anglii*; Radzca Stanu *Hesling*, z *Warszawy*; Doktor dywizyi, rangi 8mej klasy, *Chodowicz*. Pułkownicy: *Engelhard*, *Suthoff*, *Bohdanowicz*, *Bath*, *Riesenkampf*; Doktor *Brotzal* i Sztabowy Rotmistrz *Chrzanowicz*.

Dnia 20. tego mca przybył tu oddział 640 żołnierzy z różnych pułków 2 i wszezy dywizyi, z 5 Sztabowymi i wyższymi Oficerami, dla kompletowania pułków 3ciey dywizyi grenadyerów; takoz 25ta kompania artylleryi lekkiej morskiej i iedna kompania artylleryi batoryiney.

Z Wiednia d. 10. Grudnia.

Adwent zrządził w dotychczasowych świątecznych i prawie nieustannych festynach przerwę, która 6 tygodni trwać będzie.

W *Serbii* wybuchnął płomieniem ogień, który dotąd tlił w zarzewiu. Pospólstwo, dręczone przez Turków do żywego, porwało się do oręża. Turcy wezwali z swej strony całą siłę swoją znajdującą się w *Serbii*, i ościennych Bosnianów w pomoc. Od tego czasu widać gromady po 100—200—300 Turków, wpadające z *Bosnii* do *Serbii*.

Z Włoch dnia 2. Grudnia.

Dnia 23. Listopada miał Xiążę *Esterhazy* u Oycy S. audyencyą pożegnania.

Hrabia *Mier*, Cesarsko-Austryacki Poseł w *Neapolu*, podał Królowi dnia 18. Listopada podczas prywatney audyencyi list swego Monarchy.

W *Brescii* wydano dnia 24go Listopada rozkaz dzienny, w którym przyrzeczono nowym Austryacko-Włoskim pułkom naysiękniejsze miasta Niemieckie na garnizony, a na żądanie urlopy i inne swobody.

Z Rzymu d. 23. Listopada.

Jego Świątobliwość niewidzi żadnego skutku domagania się swego o przywrócenie mu wszystkich kraiów. Położenie naszego dworu równa się w tej chwili owemu, w którym się znajdował *Pius VI.* czasu zatargów swoich z *Józefem II.* i z Rzeplą Francuzką.

(Monitor.)

Z Loretto d. 24. Listopada.

Nowa dywizya woyska Neapolitańskiego z 11,000 ludzi, zostająca pod dowództwem Generała *Makdonalda*, ciągnie do *Marchi*.

ów. Ten stan rzeczy martwi bardzo Oycy S., który w swych państwach znajduje się moiej wolnym i bardziey ograniczonym, niż dawniey. (Monitor.)

Z Paryża dnia 10. Grudnia.

Dnia 7. był Król w *St. Cloud*.

Xiążę *Choiseul*, Par *Francyi*, Generał-Porucznik w woyskach Królewskich, mianowany jest Pułkownikiem pierwszego legionu Paryzkiej gwardyi narodowej.

Donoszą z *Baiony*, że Poseł Królewski, *Montmorency*, w podróży swej do *Madrytu* stanął tam dnia 1. t. m. z południa, w towarzystwie Pana *Jaubert*, Francuzkiego Konsula przy dworze Hiszpańskim. Przy tej okazji odebrano z *Madrytu* wiadomość, że imanie rozmaitych osób ciągle tam trwa; że w nocy z dnia 22. Listopada wyjechał Król z pałacu swego o godzinie 10tej wieczornej, i dopiero koło godziny 3ciej ranney do niego powrócił. Teyże nocy uwięziono wiele osób, między którymi znajdował się Radca stanu *Romanillos*, i kilku innych mężów znakomych znaczeniem i umiejętnościami.

Upewniają, że Generał *Rapp* posłany będzie do *Strazburga* na miejsce Generała *Desbureaux*.

Ze strony rządu wydano rozkazy względem nowego organizowania gwardyów narodowych we wszystkich Departamentach Królestwa.

Z Kopenhagi d. 10. Grudnia.

Dzisieysza gazeta rządowa zawiera w sobie traktat pokoju, zawarty między Królem Duńskim a N. Cesarzem Rossyjskim, podpisany dnia 8. I utego z Duńskiej strony przez Królewskiego Szambelana *Edmunda Bourke*,

z Rossyjskiej zaś przez Generała Barona *Piotra Suchtelen*, a zatwierdzony od obydwóch Monarchów w *Wiedniu* dnia 16. Listopada. Traktat ten składa się z 8 artykułów. Drugi artykuł przywraca polityczne, a 3ci handlowe i żegluzne stosunki, jakie przed wojną istniały. Artykuł 4ty znosi włożony na własność i okręty sekwestr. Osmym artykułem zobowiązały się wyrażnie obie wysokie kontraktujące strony, niezawierać żadnego oddzielnego pokoju ze wspólnym nieprzyjacielem. Artykuł 6ty uchyla Rossyjskie rekwizycye w *Holstynie*, i wszystkie potrzeby dla woyska mają być gotowizną opłacone lub wynagrodzone. Siódmym artykułem zaręczają sobie strony wzajemnie posiadłość krajów w stanie, w jakim się przy zawarciu powszechnego pokoju znajdować będą.

Z Zelandyi d. 12. Listopada.

Oto jest treść zmian proponowanych w konstytucyi *Norwegii*, celem połączenia iey ze *Szwecyą*.

Artykuł 1—4. *Norwegia* jest Królestwem dziedzicznym, wolnem, niepodległym i nierozdzielnym, połączonym ze *Szwecyą* pod powagą Króla. Kształt Rządu jest monarchiczny i umiarkowany.

Art. 5. Żydzi pozostaną i nadal wyłączeni.

Art. 6. Dziedzictwo korony urządzonem jest podług praw o następstwie, zaprowadzonych w *Szwecyi* dnia 25. Września 1810 r.

Art. 7—8. Skoro niema Xiążęcia zdanego do następstwa, Król może proponować Następcę swego w iednym czasie Stanom *Norwegii* i *Szwecyi*. Skoro propozycya przyjęta zostanie, Reprezentanci obudwoch ludów wybierają z grona swojego kommissyą, która ma prawo oznaczyć wybor w wypadku, kiedy żadna z osób proponowanych niebędzie miała za sobą większości głosów Reprezen-

tantów obudwoch ludów. Urządzenie tey kommissyi oznaczonem zostanie przez prawo, które Król proponować będzie w iednym czasie Stanom *Norwegii* i *Szwecyi*.

Art. 9—10. Król staie się pełnoletnim w *Norwegii* natychmiast, skoro nim iest we *Szwecyi*.

Art. 11. Koronacya odbywa się w *Krystyanii* lub w *Trondheimie*.

Art. 12. Król co rok pewny czas spędzi w *Norwegii*, ieżeli przeciw temu niezachodzą wielkie przeszkody.

Art. 13. Rada Stanu, którą Król mianuje, składa się z Wice-Króla czyli Generalnego Wielkorządcy, z iednego Ministra Stanu, i najmniej siedmiu Członków.

Art. 14. Pod nieobecność Króla, Rząd wewnętrzny kierowany iest przez Wice-Króla czyli Generalnego Wielkorządcę i pięciu Radców Stanu. Wice-Król czyli Prezydent ma dwa głosy. W obecności Królewskiej ustaie urzędowanie Wice-Króla czyli Generalnego Wielkorządcy, który w ów czas iest tylko pierwszym Radcą Stanu. Sam tylko Królewicz Następcą lub starszy syn iego może być Wice-Królem. Urzędowanie przywiązane do tego stopnia w oznaczonym tylko czasie sprawowane być może. Generalny Wielkorządca tylko może być Norwegczykiem lub Szwedem, lecz Radcy Stanu powinni być rodowici Norwegczykowie.

Art. 15—20. Król ma zawsze przy sobie Ministra Stanu Norweskiego i dwóch Radców Stanu, którzy się co rok odmieniają. Znajdują się oni w czasie postanowień Królewskich tyczących się *Norwegii*.

Art. 21—24. Xiążęta rodziny Królewskiej nieposiadają żadnego cywilnego urzędu, lecz Królewicz Następcą lub syn starszy iego mogą być Wice-Krolami.

Art. 25—33. Król ma naczelne dowództwo siły morskiej i lądowej, lecz bez zezwolenia Seymu nie może dawać woyska

w służbę obcych Mocarstw, ani sprowadzać wojsk obcych do Królestwa, wyjąwszy wojska posiłkowe do zapobieżenia napaści kraju.

Art. 34. Minister Stanu *Norwegii* i czterech Radców Norweskich mają miejsce w Radzie Stanu Szwedzkiej, i mogą dawać zdanie w rzeczach dotyczących się obudwóch Królestw.

Art. 56—57. Aż do chwili, w której Sejm obudwóch Królestw ustanowi Rząd w czasie małoletności Króla; lub w każdym razie, kiedy Rada Stanu Norweską i Szwedzką połączone razem, rządzą obadwa Królestwa.

Art. 58—62. Sejm zbiera się co lat pięć w pierwszych dniach Lutego w stolicy, lub w innem mieście Królestwa.

Art. 63—64. Król mianuje Mówców Izby obudwóch.

Art. 65—68. Prawo, które Król wyda w porozumieniu się z Sejmem, oznaczy stosunki dotyczące się unarodowiania obcych.

Art. 69. Postanowienie wydane od trzech Sejmów prawnych będzie miało moc prawa, chociażby nawet Król nieprzychylił się do niego, jeżeli się nie sprzeciwia duchowi i literalnej treści konstytucyi.

Art. 70—75. Sejm zebrany nie może trwać dłużej nad trzy miesiące bez pozwolenia Króla.

Art. 76. Trybunał wezwany do sądzenia Członków Rady Stanu, Członków sejmowych i Członków wydziału najwyższego Sprawiedliwości, składa się z Prezesa (*Stifts-Amtmann Baillie*), Biskupa, Członków Rady Stanu i najwyższego Sądu, z Mówcy i połowy Reprezentantów Izby wyższej.

Art. 78—81. Sąd najwyższy jest ostateczną Instancją i składa się z Prezesa i sześciu Deputowanych.

Art. 82—97. Król przełoży Reprezentantom obudwóch Królestw prawo względem zobowiązanych praw obywatelskich w *Szwecyi* i *Norwegii*. Tymczasem mocen jest, skoro

uzna tego konieczną potrzebę, umieszczać Szwedów w *Norwegii*, a Norwegczyków w *Szwecyi*, wyjąwszy urząd Pastorów i Sędziów.

Art. 98. Niebędą na przyszłość ustanawianymi Hrabstwa, Baronaty i Ordynacye.

Art. 99. Wszyscy poddani obowiązani są do służby wojskowej, aż do 25go roku życia.

Rozmaite wiadomości.

Kronika Kongressu (wychodząca za granicą) zawiera o dotychczasowym toku interessów na Kongressie Wiedeńskim, co następuje:

„Tryb interessów na Kongressie Monarchów w *Wiedniu*, ma zupełną cechę zgromadzenia członków jednej, czule się kochającej rodziny. Każdy Monarcha pracuje codziennie według dotychczasowego zwyczaju z Ministrami swoimi. Cesarz Rosyjski obiera do tego zazwyczaj czas południowy od 1tej do 4tej godziny. W tych godzinach pracy znajduje się najbliżej koło niego Minister Hrabia *Nesselrode*, który najzupełniejsze zaufanie Monarchy posiada. Drudzy Monarchowie poświęcają także naradom ranne lub południowe godziny. Tylko Królowie Pruski i Duński wyznaczają godziny wieczorne na obrady w gabinetach swoich, a czas ten, w którym inni Monarchowie pracują, obracają na oglądanie publicznych instytucyj Wiedeńskich, i innych rzeczy godnych widzenia. Co tym sposobem między Monarchami i ich Ministrami zostaje wypracowanem, staje się następującego dnia przedmiotem narad pomiędzy samymi Monarchami. Wtenczas to przychodzą na stół owe koekwacyjne przedmioty, które Ministrowie na przygotowawczych naradach powszechnego Kongressu wypracowali, a potem pojedynczo Monarchom swoim przedstawiali. Monarchowie układają się ustnie, a potem udzielają Ministrom wypadek, wynikły

ze zgodności, lub przez większość głosów. Na przygotowawczych naradach powszechnego Kongressu aż do dnia 4. Listopada, tudzież na Kongressie Monarchów, przyjęto za regułę ustne rozprawy w interessach, a to dla tém prędszego i łatwiejszego udzielania sobie nawzajem rozlicznych obustronnych ideów. Jednakże różnił się ten tryb interessow ścisłszych kolegiatnemi kształtami, gdy na posiedzeniach protokoły trzymano. Tylko względem ważniejszych przedmiotów, które wymagały rozwinięcia więcej powodów, zastrzeżono sobie piśmienne udzielenia. Narady te były więc aż do formalnego otworzenia powszechnego Kongressu, tak przygotowaniami przedmiotów na Kongres Monarchów, iako też następnie na Kongres powszechny. Mogły one z tego powodu otrzymać tylko kształt układów i uchwał. Te stały się wprawdzie materyalnemi uchwałami na Kongressie Monarchów, lecz uroczysta sankcyja dla wszystkich, może być tylko przedmiotem powszechnego Kongressu, na którym się także Posłowie nieobecnych Monarchów znajdują. Tak więc tryb interessów obydwóch Kongressów — które to dwie części jednak całość tworzą — zgadza się nawzajem istotnie według wymienitej rachuby. Bardzo mądrym było także w szczególności to urządzenie, aby sprawy Niemieckie po wypracowanym przez Komisją projekcie Konstytucyi Niemieckiej, na osobnych naradach, i tylko przez Reprezentantów Niemieckich Monarchów roztrząsane były. *Rossya* przodkowała pięknym przykładem, zostawując samym Niemcom ułożenie ich Konstytucyi, z czego koniecznie szczęśliwsze wyniknąć muszą skutki, aniżeli na Kongressie pokoju Westfalskiego, gdzie obce Mocarstwa wpływ miały, i usiłowały części Konstytucyi Niemieckiej tak urządzić, iak ich własnym, a obcym dla *Niemiec* celom, dogodno było. Teraz, będą zapewne interessa iść tymże samym trybem na Kongressie Mo-

narchów; lecz na powszechnym potrzebuje on innego urządzenia, które po części zawisło od oznaczenia przypuszczania do bezpośredniego uczestnictwa. Według doniesień gazet Francuzkich życzy sobie *Francya*, aby formalnie i powszechnie wszyscy, przed wojną uznani Monarchowie, bez różnicy przypuszczonymi byli. (To samo żądała i dopięła *Francya* na Kongressie pokoju Westfalskiego.) Ze na powszechnym Kongressie więcej pisemnie iak ustnie układać się będą, bardzo podobną do prawdy jest rzeczą; wszystkie noty więc, dla śpieszniejszego rozmnożenia exemplarzy onychże, drukowanemi być mają.

Donoszą z *Wiednia*, że z powodu obecności N.N. Monarchów, wydano już z kasy J.C.K. Apostolskiej Mości do końca Października 14 milionów ZR.; sam drob miał do owego czasu 2,50,000 ZR. kosztować. Ile pieniędzy wpłynęło do *Wiednia* przez przytomność tak wielu znakomych obcych, można z tego wnosić, iż według pełnomocnictw naliczono przeszło 700 osob, których na Kongres deputowano. Ile kosztów sprawia wysyłanie gońców, można łatwo ocenić; gońiec do *Petersburga* kosztuje 350 dukatów, a codziennie prawie odieżdża tam ieden, a drugi przyjeżdża; gońiec do *Berlina* (wyprawiają ich tam trzy co tydzień) kosztuje 200 talar. etc.

UWIADOMIENIE.

Trybunał Cywilny Departamentu Poznańskiego na mocy zalecenia Wysokiej Dyrekcyi Ministerii Sprawiedliwości Xięstwa Warszawskiego, wzywa Obywateli i mieszkańców krajowych, aby jeżeli kto udowodnić zdoła, iż z własności jego prywatnej, iakowe pieniądze, kapitały, kosztowne ruchomości lub dokumenta zostają mu zatrzymane od Rządu Mocarstw ościennych, i że do żądania zwrotu ma prawo, takowe pretensye w czasie iak najkrótszym dowodami wsparte, Trybunałowi tutejszemu podawał, w celu przedsięwzięcia zaradczych środków.

Działo się w Poznaniu dnia 12. Listopada 1814.

J. Stablewski.

Zaborowski, Sekr. T. C. i. I. D. P.

OBWIESZCZENIE.

Dyrektor Skarbu Publicznego w Departamencie Poznańskim.

Uwadam Szanowną Publiczność, a szczególnie handlujących, których to interessować może, iż stosownie do reskryptu Wysokiego Ministerii Przychodów i Skarbu z dnia 5. Października r. b. Nro. 98 iedwab przez kupców lub wekturantów na transito prowadzony, w poczet towarów krotkich czyli Norymberszczyzny policzony został, od którego cło wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Wszech Rossyi d. d. 28. Lutego r. b. po złotych dwanaście od setnara pobieranem byđz ma. Poznań dnia 2. Grudnia 1814.

R. Nosarzewski, Z. D. S.
Sawiński, S. D. K.

Dyrektor Skarbu Publicznego w Departamencie Poznańskim.

Uwadam Szanowną Publiczność, a mianowicie kogo to interessować może, iż według urzędzenia Naywyższej Rady Tymczasowej Xięstwa Warszawskiego w dniu 5. z. m. wydanego: cło od ziela Angielskiego inaczej Piemont zwanego, już nie podług wartości iak dotąd, lecz podług tej zasady iak od Semen Amont pobieranem byđz ma. Poznań dnia 2. Grudnia 1814.

R. Nosarzewski, Z. D. S.
Sawiński, S. D. K.

OBWIESZCZENIE.

Podinspektor Dóbr i Lasów Narodowych okręgu Szadkowskiego.

Ponieważ do kupna drzewa z Lasów Narodowych Łaznowskich w Powiecie Zgierskim i Brzezińskim sytuowanych, 2 do 3 mil od rzeki Neru odległych, zgłaszają się Pretendenci, a mianowicie do kupna drzewa wielkiego budulcu, tudzież belkowizny i masztowizny; sprzedaż zaś takowa podług przepisów przez licytację następować powinna, przeto podpisany Podinspektor wyznaczyszy do tego termin licytacji na dzień 19. Stycznia r. p. w mieście Zgierk odbyć się miany, uwadam o tém Szanowną Publiczność, z wezwaniem, aby mający chęć kupienia drzewa z Lasów wyż rzeczonych, na tymże terminie stawili się.

Przytém ostrzega się, iż każdy na licytacji utrzymujący się Pretendent, zaraz czwartą część gotowemi pieniędzmi z wartości drzewa zaku, innego, złożyć jest obowiązany. Reszta warunków w terminie licytacji ogłoszona będzie. Łask dnia 13. Grudnia 1814.

Dąbbski.

Do zadzierżawienia.

Dom narodowy Nro. 173 na ulicy Napoleońskiej stojący, wypuszczonym będzie w dzierżawę

przez licytację od Bożego Narodzenia; wzywają się więc wszyscy ochotę mający na dzień 22 23. i ostatni 28 tego mca, aby osobiście na ratuszu stanęli i licita swoje podali.

Poznań dnia 15. Grudnia 1814.

Prezydent Muncypalny.

Doniesienie. Świeży prawdziwy Angielski porter, piwo Szczecińskie, essencją ponczową w nayprzedniejszym gatunku, butelka po Złot. 10.; świeży rzadki kawiar, minogi, Łosoś i ser hollenderski, dostać można iyeażtem i poiedynczo w Poznaniu u Stanisława Powelskiego i Komp.

Doniesienie. Mam honor donieść niniejszém, iż ostatnią pocztą otrzymałem w komis zbior rozmaitych wyszywanych stroikow na głowę, kołnierzyków, woreczkow Damskich, przepasek, kapciuchow, kiesek, wyszywanych chustek na szyję, szleików, rurek do cygarów, i innych wyszywanych rzeczy dla Dam i Kawalerów. Gdy takowe szczególnie służy na podarunki kołędowe, przeto nieza niedbysam zalecić się onemż Szanowney Publiczności, z zapewnieniem nayumiarkowszych cen i nayrzetelniejszey postęgi.

He i t m a n n.

Uwiedomienie. Na ulicy Garbarskiej pod Nr. 413. u Pana Karkwilla, jest stancya dla kilku mlodzienców, gdzie będą ćwiczeni w różnych językach, iako to: w Francuzkim, Polskim, Niemieckim, Włoskim i Łacińskim; tudzież w Religh, Historji powszechney i naturalney, Jeografii, Ryunkach i Kaligrafii; przytém do szkoly będą przygotowani.

Do przedania. Podaje się do publiczney wiadomości, iż wiairak położony w Dusznikach, cztery mile od Poznania, a należący do zamieszkałych w rzeczoney wsi Sukcessorów po zmarłych tamże małżonkach Wachmanach, wraz z domem mieszkalnym, jedna kwarta roli po 13 wiertelci wystewu w każdém polu, niemniej z ogrodem $\frac{3}{4}$ morgi Helmińskiej miary i kablem dla wiaprzów, na wniosek rzeczonych Sukcessorów doletnich, a wskutek odebranego zlecenia od Prześwieznego Trybunału tuteyszego, drogą publiczney licytacji naywięcej ofiarującemu, za gotową zaraz opłatą w grubey kursuującey monecie, sprzedanym zostanie. Do pierwszego tymczasowego przyderżenia, wyznacza się termin na dzień 30. Grudnia r. b. zrana o godzinie 10tey, w pomieszkaniu Wgo Naddzierzawcy Boketa w Dusznikach, na któren osoby chęć kupna mające, stawić się zechcą.

Poznań dnia 19. Listopada 1814.

Fr. Giersch,
Notaryusz w Depcie Poznańskim.